

Η γαλανή μας χώρα

μουσική Λεώ Ραπίτης
στίχοι Μίμης Τραιφόρος

1 F C G

6 C G C

9 Cm 3 G 3

1. Πί-κρες και βά-σα-να πα-τρί-δα μου α-γα-πη-
2. Ε-μείς που έ-χου-με το έν-δο-ξο ει-κο-σι-

11 Cm 3

μέ-νη έ-να, θρό-νο έ-χουν στή-σει στη θλιμ-
που 'χου-με α-πά-νω μας μια

14 Fm Cm Fm Cm

μέ-νη σου την ψυ-χή, και τ' ο-μο-λο-γώ πως κλαί-ω κι ό-λη α-ναρ-ρι-γώ και λέ-ω
τέ-τοια κλη-ρο-νο-μιά, μες απ' τη σκλα-βιά που ζού-με με γε-ρή καρ-διά θα βγού-με

21 Ab G7 Cm C

για τη μά-ταιη τού-τη ε-πο-χή. χή.
κι ό-μορ-φα κι α-τσά-λι-να κορ-μιά. μιά. 3. Και θα-ρθει η ώ-ρα

28 G C F

που ό-λα θα ξε-χα-στού-νε, πά-λι τρα-γού-δια γύ-ρω μας θ' α-κου-στού-νε, και μια Ελ-λά-δα α-

36 G 3 C

κό-μα πιο δυ-να-τή μες απ' τα μαύ-ρα ε-ρεί-πια θα πε-τα-χτεί, και θα 'ρθει η δό-ξα

44 G F E7 Am Dm

δί-πλα μας να κα-θή-σει και θα ντυ-θεί στα κά-τα-σπρα κα-θε-τί, κι ό-λη η γη

51 G 3 C G 3 C G C

κά-ποιαν αυ-γή τη γα-λα-νή μας χώ-ρα θα προ-σκυ-νή-σει.

1. Πίκρες και βάσανα πατρίδα μου αγαπημένη
θρόνο έχουν στήσει στη θλιμμένη σου την ψυχή,
και τ' ομολογώ πως κλαίω
κι όλη αναρριγώ και λέω
για τη μάταιη τούτη εποχή.

2. Εμείς που έχουμε το ένδοξο εικοσιένα,
που 'χουμε απάνω μας μια τέτοια κληρονομιά,
μες απ' τη σκλαβιά που ζούμε
με γερή καρδιά θα βγούμε
κι όμορφα κι ατσάλινα κορμιά.

3. Και θα 'ρθει η ώρα που όλα θα ξεχαστούνε,
πάλι τραγούδια γύρω μας θ' ακουστούνε,
και μια Ελλάδα ακόμα πιο δυνατή
μες απ' τα μαύρα ερείπια θα πεταχτεί,

και θα 'ρθει η δόξα δίπλα μας να καθήσει
και θα ντυθεί στα κάτασπρα καθετί,
κι όλη η γη κάποιαν αυγή
τη γαλανή μας χώρα θα προσκυνήσει.